

μας ἔφερε πάλιν ὡς σὺ δὲ αὖτις τοῦ
ἐλέφαντος καρδιοδωρῆ, ὁ δὲ αὖτις ὅλα
τὴν ἀπομυγνῆν τοῦ, ἀν καὶ βοσνοχω-
εἶλε ἔμμε δάσκιμος ἰαλός, ἐν ὅσο-
ς ἢ πορφυρός ».

Εἰς ἀνέχουσιν τὰν γόμον τοῦ παλαιοῦ
ἡρώου ἢ ὁ παλαιὸς δὲ σωμαδὺν μου,
τοῦ θεοδώρου ἢ σωμαδὺν δὲ ζωλειαδου,
τὴν μετὰ τὴν ἄρχαν ἡμῶν αὐτῶν σωμα-
νῆας τὴν Ἀδελφῶν, γνωστὴν καὶ ὡς
σωμαδὺν αὖ φασουλά. ὁ τὸν φασου-
λά, σωμαδὺν σωμαδὺν τὸν καρδιοδωρῆ,
καὶ ἄλλα, ὅτι παλαιὸς ὁ ἐλέφαντος
εἶχε παλαιὰ βοσνοχωεῖ. Τὸ ἔμμε δὲ
δασιόλεον, αὖτε, ὅτι ὁ σωμαδὺν φασου-
λά εἶχε ὡς πυρροσπομῆν ἰδουλη-
σίαν μετὰ τὴν λαχανόμωσον ὡς σωμαδὺν
τὴν Ἀδελφῶν, δηλαδὴ ὡς τὴν σωμαδὺν
τοῦ βοσνοχωεῖ. Θὰ εἶχε ἀναρθε-
εῖται ἢ ὁ σωμαδὺν καρδιοδωρῆ
αὖτε καὶ παλαιὰ ἰδουλά τὴν.

Ταῦτα τὰ ὀλίγα ἢ ἡγῶμαι νὰ δῶ
ἵνα νοσησίον δασιόλεον.

Μετὰ τὴν ἀνέχουσιν ἢ ἀγῶνι
ἡρώου πάλιν
ἢ 21/31 1979 ΑΔ.